୨୫-୯-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ନିଜ ଉପରେ ନିଜକୁ ହିଁ କୃପା କରିବାକୁ ହେବ, ପାଠପଢାରେ ଆଗେଇଯାଅ, କୌଣସି ବି ବିକର୍ମ କରି ନିଜର ରେଜିଷ୍ଟରକୁ ଖରାପ କର ନାହିଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଏହି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପାଠପଢାରେ ପାସ୍ ହେବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ରୂପରେ କେଉଁ ଶିକ୍ଷା ମିଳୁଛି ? ଏଥିପାଇଁ କେଉଁ କଥା ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍ ?

ଉ□ର:- ଏହି ପାଠପଢାରେ ପାସ୍ ହେବା ପାଇଁ ତୁମର ଦୃଷ୍ଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ହେବା ଦରକାର କାହିଁକି ନା ଏହି ଆଖି ହିଁ ଧୋକା ଦେଉଛି ଏବଂ ଏହା ହିଁ ପ୍ରଥମେ କ୍ରିମିନାଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରୀ ହେଉଛି । ଶରୀରକୁ ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟରେ ଚ□ଳତା ଆସୁଛି ସେଥିପାଇଁ ଆଖି କେବେହେଲେ କ୍ରିମିନାଲ୍ ନ ହେଉ, ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇ ରୁହ, ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧ୍ୟାନ ଦିଅ ।

ଗୀତ:- ଧୀରଜ ଧର ମନୁଆ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । କିଏ କହୁଛନ୍ତି ? ବେହଦର ବାବା ବେହଦର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି । ଯେପରି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ରୋଗରେ ପଡିଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦିଆଯାଇଥାଏ ଯେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର— ତୁମର ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ତାଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ ଆଶ୍ୱାସନା ଦିଆଯାଇଥାଏ । ତାହା ତ ଲୌକିକ କଥା ଅଟେ । ଏହା ହେଉଛି ଅଲୌକିକ କଥା ବାବାଙ୍କର ଢେର ସନ୍ତାନ ଥିବେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ । ତୁମେମାନେ ଭୁଲିବା ଅନୁଚିତ୍ ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରିବା ପାଇଁ । ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ସମସ୍ତେ ଦୁର୍ଗତିରେ ଅଛନ୍ତି । ସାରା ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ, ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଭାରତ ସାଧାରଣଭାବେ ସମଗ୍ର ଦୁନିଆକୁ କୁହାଯାଉଛି । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ତୁମେ ସୁଖଧାମକୁ ଯିବ । ବାକି ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁଛି— ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ସୁଖଧାମରେ ଥିଲୁ ଆଉ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ଥିଲେ । ବାବା ଆସି ଭାରତକୁ ସୁଖଧାମ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହିପରି ପ୍ରଚାର ମଧ୍ୟ କରିବା ଦରକାର । ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ନିରାକାର ଶିବବାବା ଆସୁଛନ୍ତି । ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି, ବାକି ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟନ୍ତି । ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପ□ି ନେବା ପାଇଁ ଭାଇମାନେ ହିଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ତ ନୁହେଁ ଯେ ପିତା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ପରମାତ୍ମା ପିତା ହୋଇଗଲେ ସମ୍ପ□ି କିପରି ନେବେ? କ'ଣ ଭାଇଠାରୁ ନେବେ? ଏକଥା ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବୁଝୁଛ— ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ କଥା ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏକମାତ୍ର ହିଁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା । ବାକି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ପୁନାରବୃ□ି ହେଉଛି ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ । କଳିଯୁଗ ପରେ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗ ହେବ । ଉଭୟ ମଧ୍ୟରେ ପୁଣି ସଂଗମଯୁଗ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ରହିବ । ଏହାକୁ ସୁପ୍ରିମ, ପୁରୁଷୋ□ମ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା ଖୋଲିଛି ତେଣୁ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ କଥା ଅଟେ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ । ପୁରୁଣା ଗଛରେ ବହୁତ ପତ୍ର ରହିଥାଏ । ନୂଆ ଗଛରେ ଅଳ୍ପ ପତ୍ର ରହିଥାଏ, ତାହା ହେଉଛି ସ□ୋପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆ, ଏହାକୁ ତମୋପ୍ରଧାନ କୁହାଯାଉଛି । ତୁମର ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ବୁଦ୍ଧିର ତାଲା ଖୋଲିଛି କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତେ ଯଥାର୍ଥ ରୀତିରେ

ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ । ବାବା ତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟରେ ହିଁ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ପଢିବେ ପଢାଇବେ, ବାବାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବେ, ସେ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ସ୍କୁଲରେ ଛାତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥାନ୍ତି ଯେ ଆମେ କେତେ ନମ୍ବରରେ ପାସ୍ ହେବୁ । ତୀବ୍ରବେଗୀ ଅଧିକ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥାନ୍ତି । ଟ୍ୟୁସନ୍ ପାଇଁ ଟିଚର ରଖିଥାନ୍ତି ଯେପରି ହେଲେ ପାସ୍ ହେବୁ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆଗେଇବାକୁ ହେବ । ନିଜ ଉପରେ କୃପା କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ବାବାଙ୍କୁ ଯଦି କେହି ପଚାରନ୍ତି ଏବେ ଶରୀର ଛାଡିଲେ ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ କ'ଣ ପଦ ପାଇବୁ ? ତେବେ ବାବା ତୁରନ୍ତ ବତାଇଦେବେ । ଏହା ବହୁତ ସହଜ ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ । ହଦ ପରି ବେହଦର ଛାତ୍ର ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରିବେ । ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ବୁଝିପାରିବେ— ଆମ ଦ୍ୱାରା ବାରମ୍ବାର ଏହି ଭୁଲ୍, ବିକର୍ମ ହେଉଛି । ରେଜିଷ୍ଟର ଖରାପ ହେଲେ ସେହିପରି ଫଳାଫଳ ବାହାରିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜର ରେଜିଷ୍ଟର ରଖନ୍ତୁ । ଏପରି ଭାବେ ତ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସବୁ ନିର୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛି । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମର ରେଜିଷ୍ଟର ବହୁତ ଖରାପ ଅଟେ । ନ ବୁଝିପାରିଲେ ବାବା କହିଦେବେ । ସ୍କୁଲ୍‌ରେ ରେଜିଷ୍ଟର ଆଦି ରଖାଯାଇଥାଏ । ଏକଥା ତ ଦୁନିଆରେ କାହାକୁ ହେଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ଏହାର ନାମ ହେଉଛି ଗୀତା ପାଠଶାଳା । ବେଦ ପାଠଶାଳା କେବେ କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ବେଦ ଉପନିଷେଦ ଗ୍ରନ୍ଥ ଆଦି କାହାର ମଧ୍ୟ ପାଠଶାଳା କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ପାଠଶାଳାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି । ଆମେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହିପରି ହେବୁ । କେହି ବହୁତ ବେଦଶାସ୍ତ୍ର ପଢିଲେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉପାଧି ମିଳିଥାଏ । ରୋଜଗାର ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । କେହି-କେହି ତ ବହୁତ ରୋଜଗାର କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାହା କୌଣସି ଅବିନାଶୀ ରୋଜଗାର ନୁହେଁ, ସାଥିରେ ଯିବ ନାହିଁ । ଏହି ସତ୍ୟ ରୋଜଗାର ହିଁ ସାଥିରେ ଯିବ । ବାକି ସବୁ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ବହୁତ-ବହୁତ ରୋଜଗାର କରୁଛୁ । ଆମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବୁ । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜତ୍ୱ ଥିବାରୁ ପିଲାମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିବେ । ଏହା ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ପଦ ଅଟେ । ତୁମେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଭାବିନଥିଲ ଯେ ଆମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ରାଜ ପଦ ପାଇବୁ । ଏହାକୁ ରାଜଯୋଗ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ତାହା ବାରିଷ୍ଟରୀ, ଡାକ୍ତରୀ ଯୋଗ ଅଟେ । ପାଠପଢା ଏବଂ ପାଠପଢାଉଥିବା ଶିକ୍ଷକ ହିଁ ମନେ ରହିଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି— ସହଜ ଯାଦ । ଯାଦରେ ହିଁ ପରିଶ୍ରମ ରହିଛି । ନିଜକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ଭାବିବାକୁ ପଡିବ । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ସଂସ୍କାର ଭରିଥାଏ । ଅନେକ ଆସି କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ତ ଶିବବାବାଙ୍କ ପୂଜା କରୁଥିଲୁ କିନ୍ତୁ କାହିଁକି ପୂଜା କରୁଥିଲେ, ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଶିବଙ୍କୁ ହିଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି । ଆଉ କାହାକୁ ବାବା କହିବେ ନାହିଁ । ହନୁମାନ, ଗଣେଷ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ପୂଜା ହେଉନାହିଁ, ଯଦିଓ ଆଜମେରରେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସେଠାକାର ଅଳ୍ପ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି । ବାକି ଗାୟନ ଆଦି କିଛି ନାହିଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର କେତେ ଗାୟନ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ନାମ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ବ୍ରହ୍ମା ତ ବ□ମାନ ଶ୍ୟାମଳ ଅଟନ୍ତି । ପୁଣି ବାବା ଆସି ଏହାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜ କଥା ଅଟେ । ତେଣୁ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକଥା ରହୁ ଯେ ଶିବବାବା ଆମକୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ସେ ବାପ, ଟିଚର, ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଶିବବାବା ଆମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହେଉଛ । ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଦୁନିଆରେ

କେହି ହେଲେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ସମସ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି— ବାବା ଆମକୁ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର କରାଅ । ଏପରି କହୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆସି ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳ ଶୁଣାଅ, ବାବା ନିଜେ ହିଁ ଆସି ଏହାକୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ପୁଣି ପବିତ୍ରରୁ ପତିତ କିପରି ହେଉଛ ? ଇତିହାସର କିପରି ପୁନରାବୃ□ ହେବ, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ୮୪ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଅଟେ । ଆମେ ପତିତ କାହିଁକି ହୋଇଛୁ ପୁଣି ପବିତ୍ର ହୋଇ କେଉଁଠାକୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କହୁଛନ୍ତି ମନର ଶାନ୍ତି କିପରି ହେବ ? ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ପବିତ୍ର କିପରି ହେବୁ? ଏକଥା କହିବା ପାଇଁ ଲଜ୍ୟା ଲାଗୁଛି । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଭକ୍ତ ଅଟ । ମୁଁ ଭଗବାନ, ବର ଅଟେ । ତୁମେ କନ୍ୟା । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମୋତେ ମନେ ପକାଉଛ । ମୁଁ ସୁନ୍ଦର ମୁସାଫିର ଅଟେ । ସାରା ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର କରୁଛି । ସ୍ୱର୍ଗ ହିଁ ବିଶ୍ୱର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ସଂସାରରେ ସପ୍ତାଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଗଣାଯାଉଛି । ସେଠାରେ ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜିନିଷ ଏକମାତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗ ହିଁ ହେବ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଜଣେ, ସ୍ୱର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ, ଯାହାକୁ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ଏବେ ସୁଖର ଦିନ ଆସୁଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେଲେ ଯାଇ ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜତ୍ୱ ମିଳିବ । ଏବେ ରାଜତ୍ୱ ସ୍ଥାପନ ହୋଇନାହିଁ । ହଁ, ପ୍ରଜା ତିଆରି ହେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ରାୟ କରୁଛନ୍ତି, ସେବାର ବୃଦ୍ଧି କିପରି ହେବ ? ସମସ୍ତଙ୍କୁ କିପରି ସନ୍ଦେଶ ଦେବୁ ? ବାବା ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ବାକି ସମସ୍ତଙ୍କର ବିନାଶ କରାଇଦେଉଛନ୍ତି । ଏହିପରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦରକାର ନା । ଯେଉଁ ବାବା ଆମକୁ ରାଜତିଳକର ହକଦାର କରାଇ ବାକି ସମସ୍ତଙ୍କର ବିନାଶ କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ଏହା ବିନା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ତୁମର ପରୀକ୍ଷା ସମୟ ବହୁତ ପାଖେଇ ଆସିଲାଣି, ମୃତ୍ୟୁଲୋକରୁ ଅମରଲୋକକୁ ପରିବ□ିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯେତେ ଭଲ ଭାବରେ ପଢିବ, ପଢାଇବ, ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ କାହିଁକି ନା ନିଜର ପ୍ରଜା ତିଆରି କରୁଛ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ଦରକାର । ଚ୍ୟାରିଟୀ ବିଗେନ୍ସ ଅଟ୍ ହୋମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାନପୁଣ୍ୟ ନିଜ ଘରୁ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହିପରି କାଇଦା ରହିଛି ପ୍ରଥମେ ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ବଂଶାବଳୀ ଆଦି ହିଁ ଆସିବେ । ପଛରେ ଜନ ସାଧାରଣ ଆସିବେ । ଆରମ୍ଭରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି ଧିରେ ଧିରେ ବୃଦ୍ଧି ହେଲା ପିଲାମାନଙ୍କ ରହିବା ପାଇଁ ବଡ ଘର ତିଆରି ହେଲା ଯାହାକୁ ଓମ୍ ନିବାସ କୁହାଯାଉଛି । ପିଲାମାନେ ଆସି ପଢିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା, ଯାହା ପୁଣି ପୁନରାବୃ□ ହେବ । ଏହାକୁ କେହି ବଦଳାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ପାଠପଢା କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା । ମୁଖ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ରୂପେ ଆଖି ହିଁ ଧୋକା ଦେଉଛି । ଆଖି ବିକାରୀ ହେଲେ ତେବେ ଶରୀରର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଚ□ଳ ହୋଇଥାଏ । କୌଣସି କନ୍ୟାକୁ ଦେଖିଲେ, ବାସ୍ ଆସକ୍ତ ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଏପରି ବହୁତ ଘଟଣା ଦୁନିଆରେ ହେଉଛି । ଗୁରୁଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛି । ଏଠାରେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ରହିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇ ରହିଲେ ଯାଇ ପବିତ୍ର ରହିପାରିବ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଜଣା ସେମାନେ ତ ଥଟ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ ଏସବୁ କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯିବ । ଦ୍ୱାପରରୁ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ତିଆରି ହୋଇଛି । ଏବେ ବାବା ମୁଖ୍ୟ କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆଲ୍ଲାକୁ ସ୍ମରଣ

କର ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବ । ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଆସିଛ । ଏବେ ପୁନର୍ବାର ତୁମର ଆତ୍ମା ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅବିନାଶୀ ଅଭିନୟ ଭରି ରହିଛି, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ନା । ଏହିପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା ବାବା ହିଁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କାହାର ୮୪ ଜନ୍ମର, କାହାର ୫୦-୬୦ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ ରହିଛି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟ ମିଳିଛି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଏହା ଅନାଦି ଅବିନାଶୀ ଡ୍ରାମା ଅଟେ । ଆରମ୍ଭ କେବେ ହେଲା, କେବେ ବନ୍ଦ ହେବ— ଏକଥା କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଏହା ହେଉଛି ଅନାଦି ଅବିନାଶୀ ଡ୍ରାମା । ଏକଥା କେହି ହେଲେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଏବେ ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ବହୁତ ନିକଟ□ର ସେଥିପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନିଜର ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜେ ପାଠପଢ଼ିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ାଇବାକୁ ହେବ, ଚ୍ୟାରିଟୀ ବିଗେନ୍ସ ଆଟ୍ ହୋମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଦାନପୁଣ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଘରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଏ ।

(୨) ଦେହୀ-ଅଭିମାନ ହୋଇ ଅବିନାଶୀ ଏବଂ ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାର ଜମା କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଚାଲି-ଚଳଣିର ରେଜିଷ୍ଟର ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ଏପରି କୌଣସି ବିକର୍ମ ନ ହେଉ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ରେଜିଷ୍ଟର ଖରାପ ହୋଇଯିବ ।

ବରଦାନ:- ନିମି□ ପଣିଆର ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ମାୟାର ଗେଟ୍ ବନ୍ଦ କରି ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ହୁଅ ।

ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ନିମି□ ମନେ କରି ଚାଲୁଥା'ନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱତଃ ପ୍ରବୃ□ ଭାବରେ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । କରିକରାଇବାବାଲା ବାବା ସବୁ କିଛି କରାଉଛନ୍ତି, ମୁଁ କେବଳ ନିମି□ ଅଟେ— ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସଫଳତା ମିଳିଥାଏ । ଯଦି ଟିକିଏ ବି ମୁଁ ପଣିଆ ଆସିଗଲା ତେବେ ମାୟାର ଗେଟ୍ ଖୋଲିଗଲା, ନିମି□ ମନେ କରିବା ଅର୍ଥ ମାୟାର ଗେଟ୍ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ତେବେ ନିମି□ ମନେ କରିବା ଦ୍ୱାରା ମାୟାଜିତ୍ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ତା' ସହିତ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ । ତେଣୁ ଏହି ସ୍ମୃତି ନମ୍ବରୱାନ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତି କରିବାର ଆଧାର ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ କରିବ
ତେବେ ସଫଳତା ସହଜରେ ମିଳିବାକୁ ଲାଗିବ ।